

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS I DRETS HUMANS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011 Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 55

Presidència
de l'Honorable Sra. Sílvia Cano i Juan

Sessió celebrada dia 25 d'octubre de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Compareixença RGE núm. 10927/18, de la consellera de Serveis Socials i Cooperació, sol·licitada pels Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS i Mixt, per tal d'informar sobre l'evolució dels objectius de la Comissió de Seguiment pel Pacte per a la Infància..... 716

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats començam la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions?

Compareixença RGE núm. 10927/18, de la consellera de Serveis Socials i Cooperació, sol·licitada pels Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS i Mixt, per tal d'informar sobre l'evolució dels objectius de la Comissió de Seguiment pel Pacte per a la Infància.

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia, relatiu a la compareixença de la consellera de Serveis Socials i Cooperació, sol·licitada pels grups parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, El Pi PROPOSTA PER LES ILLES i Mixt, mitjançant l'escrit RGE núm. 10927/18, per tal d'informar sobre l'evolució dels objectius de la Comissió de Seguiment pel Pacte per a la Infància.

Assisteix la Sra. Fina Santiago i Rodríguez, consellera de Serveis Socials i Cooperació, acompanyada de la Sra. Isabel Eugenia Nora del Castillo, secretària general; de la Sra. Marta Carrió i Palou, directora general de Menors i Família; del Sr. Darío Barciela Adán, assessor; i del Sr. Joan Mascaró i Ramiro, cap de gabinet.

I ara té la paraula la Sra. Consellera per tal de fer l'exposició oral. Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Bona tarda a tots i a totes. I agrair una vegada més haver sol·licitat aquesta compareixença en relació a un pacte per a la infància i l'adolescència. La veritat és quan estàvem preparant aquesta compareixença, ens ha resultat difícil abordar-la, perquè això és un pacte signat pels partits polítics, que s'han de veure les voluntats polítiques reflectides a les gestions de les institucions, però, és clar, no podem discutir sobre el pacte, no podem valorar el pacte, no podem entrar a analitzar els objectius del pacte, a considerar si són els adients o no adients. I per tant, preparar aquesta compareixença ens ha resultat una mica complicat. Per tant, m'hauran d'excusar perquè l'única manera que pens que en aquest moment puc retre comptes del Govern en relació amb com desenvolupam la protecció a la infància i adolescència i si efectivament, aquest desenvolupament de protecció a la infància i a l'adolescència encaixa en el pacte, ho han de valorar vostès, però el que jo faré serà una espècie d'inventari d'accions que feim des del Govern per protegir la infància i l'adolescència.

I la conclusió a la que nosaltres arribam és que la infància i l'adolescència està millor protegida que fa quatre anys i això confiam que d'aquí quatre anys encara estigui més protegida, vull dir que la protecció a la infància no entenem que és una cosa estanca, sinó que és una cosa sempre en evolució.

El pacte és un pacte amb els partits, com he dit anteriorment, i abraça tres nivells, el nivell municipal, el nivell

de consells i el nivell de Govern i, per tant, nosaltres ens centrarem en el nivell de Govern.

Pel que fa al pacte, hem resumit o hem concretat en un parell d'eixos centrals, que és la participació, la legislació, tema de coordinació, protocols, documents, nous serveis i tot el tema de formació. Aquests serien els cinc eixos que crec que són transversals a tot el pacte i per tant, insisteix, faré un inventari d'aquests cinc eixos.

En relació amb la participació, hem augmentat la participació dels menors, de la infància i de l'adolescència en els òrgans de participació del Govern? Sí, l'hem millorada, l'hem augmentada. Què es pot millorar més? Segurament. Els menors estan incorporats al Consell Escolar, estan incorporats al Consell d'Infància i Adolescència. La Llei d'infància i adolescència, que ja està aprovada pel Consell de Govern, i ja es troba en tràmit parlamentari, es reconeix els drets dels infants a ser oïts pràcticament a tots els procediments que els afecti, en qualsevol de les seves circumstàncies sanitàries, educatives, de serveis socials, etc. Però recollim un dret més que no està recollit en altres legislacions, que és el dret de l'infant i adolescent que estigui acollit a un centre residencial a ser escoltat, oït i realitzar la seva opinió.

També en els serveis directes de la infància, com és el cas d'Es Pinaret, perdonin, la Fundació s'Estel, en cada un dels seus centres, el major és Es Pinaret, hem millorat la participació de tots els menors que tenim en aquest moment amb mesures judicials, a nivell d'assemblees de les llars, bústies de peticions, bústies de suggeriments i després reunions periòdiques amb els directors dels centres dels representants elegits dels menors.

En tema de legislació que haurem avançat aquesta legislatura, en temes molt directament en infància. Nosaltres pensam que hi ha dues lleis molt importants, la d'infància i adolescència, que confiam que s'aprovi dins aquesta legislatura. És una llei que adapta la llei estatal a la llei autonòmica, que avui encara està en vigor i fa un pas qualitatiu per a nosaltres importantíssim, que és l'assumpció per part dels municipis de les declaracions de risc, amb el compromís que el consell i el Govern assignin recursos als municipis. Això per a nosaltres és un pas qualitatiu, modifica la forma de treballar amb els menors i obliga a les administracions a invertir en temes de prevenció.

Tenim ja aprovada i en vigor la Llei de famílies, que és una llei que també afecta i és molt transversal, però afecta especialment la infància, recollint drets nous, com per exemple el dret a una ajuda econòmica a tots aquells menors víctimes de violència masclista que hagin quedat orfes o que la mare hagi quedat danyada amb una discapacitat, i altres proteccions que es fan directament a la infància, en aquesta es recull per exemple a la Llei de famílies, que l'atenció primerenca s'ha d'estendre fins als 12 anys, que ja estam elaborant el decret, també està recollit en aquesta Llei de famílies. I pensam que una llei també important és la de l'LGTBI, que no és directament una llei pensada amb la

infància i l'adolescència, però sí afecta a col·lectius sobretot d'adolescents, que és quan comença a tenir la identificació sexual i segurament és quan es necessita és suport per al procés de normalització de l'LGTTBI.

Tot això que han estat coordinacions, que és un dels objectius que també marca aquest Pacte de la Infància i l'adolescència, la necessitat de coordinació entre les diferents institucions, ho hem volgut plasmar en protocols i, per tant, tenim ja el protocol de mutilació genital femenina, que ha estat liderada per la Conselleria de Salut, però que l'hem treballada també altres conselleries, com la de Serveis Socials. Tenim ja el protocol d'assetjament escolar i el protocol per a atenció d'alumnes trans. Tenim també, que el vaig presentar fa unes setmanes, el protocol de maltractaments i d'abusos sexuals, en què intervenim totes les administracions. Hem fet també una guia metodològica per a l'elaboració dels informes d'impacte de la normativa, que ja l'estam utilitzant, ja s'està utilitzant a tots els decrets i lleis, algunes conselleries van més avançades que les altres, però aquesta llei ja està elaborada i ja es practica.

I després també hem elaborat la guia d'acollida als centres d'internament de justícia juvenil i cada un dels nostres centres de justícia juvenil té una normativa, un document amb la normativa específica de cada un dels centres, que això es lliura en el moment que entra un menor als nostres centres de justícia juvenil i, per tant, sap quines són les normes que hi ha en aquell centre. Hem treballat molt, sobretot les tres conselleries més afectades, que són Sanitat, Educació i Serveis Socials, com veuen vostès no ja en la coordinació sinó en plasmar-ho a un protocol de derivacions i de coordinació dels casos.

On tenim una bateria més extensa de mesures és amb els serveis creats nous, o reforçats durant aquesta legislatura. Una de les coses de les que el Govern està més orgullós és la devolució de la targeta sanitària, això és vera que no va afectar majoritàriament i massivament els infants, però hi va haver infants que es varen quedar sense pediatre assignat, perquè el pare o la mare estava en una situació d'irregularitat administrativa i no tenien targeta sanitària. Va ser una de les primeres accions que vàrem fer com a Govern. Vull recordar que ho vàrem fer a través d'un decret, el Partit Popular ho va impugnar, la voluntat del Govern era mantenir aquesta targeta sanitària i ho vàrem introduir com a llei a la Llei de pressuposts per poder-la mantenir. Afortunadament hi ha hagut un canvi a nivell estatal i aquesta targeta sanitària ara s'ha estès a tot l'Estat. Però durant un parell d'anys hi va haver infants que per la situació administrativa dels seus pares no varen tenir un pediatre assignat. Per tant nosaltres és de les coses que pensam que més ha normalitzat molts d'infants.

També estam molt orgullosos de la renda social, una renda que va ser de les primeres lleis que va aprovar el Govern, crec que després de la Llei d'igualtat entre dones i homes. Vàrem començar prioritzant les famílies amb menors, com no podia ser d'una altra manera; en aquest moment ja arribam a més de 7.000 llars que cobren aquesta renda social; d'aquestes 7.000 llars n'hi ha 5.500 que són a pensions no contributives, per

tant són persones majors, però hi ha 1.570 famílies de la quals, d'aquestes 1.570 famílies, n'hi ha 1.042 en què hi ha presència de menors, normalment hi ha dos menors en aquestes famílies. Per tant a través de la renda social garantim un mínim d'ingrés econòmic a 1.041 famílies en què hi ha menors implicats, que si aquesta renda social no existís no tendrien aquest ingrés econòmic.

En atenció primerenca també hem avançat molt. Hem incorporat 46.000 sessions més. En aquest moment una de les primeres accions que vàrem fer tenien de 0 a 6 anys, i el que vàrem interpretar és que els 6 anys no s'acabaven quan el nin o la nina complia 6 anys, sinó que vàrem allargar fins als 364 dies després de 6 anys; per tant quasi quasi fins que tenia 7 anys. Això ha permès que a molts d'infants s'allargàs aquesta atenció primerenca un any més; amb la legislació vigent ho vàrem poder interpretar d'aquesta manera. Estam preparant ja el decret que permetrà que els nins dels 6 als 12 anys puguin continuar rebent aquesta atenció primerenca. En aquests moments, des que està valorat pel servei de valoració de menors, de possibles nins o nines amb qualche discapacitat o retard maduratiu, no es tarda més de 30 dies a assignar-li un centre d'atenció primerenca.

Es varen recuperar els horaris d'horabaixa dels centres de salut, i també aquests centres de salut estan donant hores de pediatria l'horabaixa. Això permet la conciliació de la vida laboral i familiar, i a més a més evita que els nins surtin de l'horari escolar per haver d'anar a una cosa tan senzilla com el metge.

Hem recuperat més de 1.000 professionals sanitaris en aquesta legislatura. Això significa sens dubte una fita molt important; quan dic professionals sanitaris em referesc a metges, infermeres, auxiliars..., treballadors socials, psicòlegs, etc. I hem incrementat en 10 pediatres, que són directament els metges que es dediquen als nins de 0 a 14 anys. La voluntat del Govern és ampliar aquesta plantilla de pediatria, és una de les especialitats amb més dificultat per poder-ne contractar, però se n'han pogut contractar 10.

Hem recuperat 800 docents, entre professors..., docents i professors; això ha reduït sobretot les ràtios infantils, però són 800 professors més que estan donant les classes als nostres infants, que estan facilitant l'educació als nostres infants. Sens dubte això suposa una millora de la qualitat educativa. És cert que tenim problemes en temes d'equipaments, encara funcionam amb espais que no són del tot adequats, els diguin vostès barracons, els diguin vostès altres..., utilitzin un altre nom, però també s'ha de considerar que som l'única comunitat autònoma que està creixent en temes poblacionals, i a més en temes poblacionals infantils. Tot i això també hi ha un pla d'infraestructures o un pla d'equipaments educatius molt important que s'està desenvolupant més o manco de forma normalitzada.

L'any 2015 es va crear un fons d'emergència entre la Conselleria de Serveis Socials i la Conselleria d'Educació, un fons d'emergència que anava directament a les escoles i que possibilitava que els professors o els directors de centre,

davant una necessitat d'emergència dels infants, poguessin acollir-se a aquest fons econòmic que tenia cada un dels centres per poder cobrir aquesta necessitat. L'evolució d'aquest fons d'emergència ha estat positiva, els centres han reconegut la seva utilitat, i actualment demanen mantenir-la. És vera que l'ús d'aquest fons d'emergència ha canviat; el 2015 va ser per temes potser de necessitats més peremptòries, més bàsiques, i ara a vegades s'utilitza per a altres tipus de necessitats, però amb aquests fons, que són uns 200.000 euros per curs escolar, estam fent que l'escola sigui més equitativa, perquè hi havia infants que no podien anar per exemple a una excursió o a una sortida escolar perquè els pares no es podien permetre aquesta quantia o aquest pagament, i la forma més normalitzada és aquesta, que ho pagui el centre sense que s'hagi fet cap tipus de sol·licitud.

Des que gestionam l'IRPF, que fa ja dos anys, hem aconseguit que entitats que no rebien cap tipus..., que no han rebut mai doblers de l'IRPF a la nostra comunitat autònoma en comencin a rebre, i un dels sectors més afavorits del fet que es gestioni des de la comunitat autònoma el 0,7 de l'IRPF ha estat el sector infantil. Bastants escoles d'estiu no gestionades per l'administració pública, és a dir, pels municipis, sinó gestionades per entitats, s'han pogut acollir a aquest IRPF. Per tant podem dir que molts d'infants han pogut tenir una escola d'estiu lligada a la gestió de l'IRPF a la comunitat autònoma.

Hem ampliat també el punt de trobada; hem augmentat un 12% el servei de punt de trobada, que és un dels serveis molt demanats pel sistema judicial, i a més hem incorporat les figures del psicòleg. En menors amb mesures judicials també hem ampliat en dos pisos tot el que són mesures de convivència, diferenciant així els menors que tenien mesures de convivència dels que tenien mesures de caràcter judicial, perquè ficar-los al mateix centre, que en aquell moment estaven en Es Mussol, era realment molt conflictiu, i per tant amb aquests dos pisos, que crec que són vuit places, tenim separats els dos tipus de mesures, i això fa que es puguin treballar molt millor aquestes mesures, unes que són de caràcter judicial i que tenen a veure a vegades amb restricció de la llibertat individual, i aquestes que són mesures de convivència, que tenen una funció més educativa, més terapèutica.

Vàrem fer un conveni amb el Col·legi de Psicòlegs de *bullying*, d'atenció una vegada detectat el *bullying*.

Hem millorat el contracte per l'atenció filio-parental, que és un dels fenòmens que més creix, les dificultats dins la família de resoldre els conflictes, i que a vegades es resolen de forma violenta, i per tant aquest tipus de serveis s'han d'augmentat i ha de seguir augmentant. De fet, el que els he comentat anteriorment, aquesta ampliació dels pisos de convivència, normalment són nins que tenen una sentència per problemes dins la família de caràcter violent.

Hem fet també l'estratègia de competències familiars, que permetrà els municipis poder fer aquest servei de competències familiars. Hem millorat el RUMI, incorporant

pràcticament tots els municipis a la seva tasca, formant els treballadors socials i tot el personal que fa feina en el RUMI; no m'estendré en el RUMI perquè crec que no fa un mes vaig tenir una compareixença i vaig parlar bastant del RUMI, però cada vegada més s'estan incorporant més sospites o demandes en el sistema de registre que és el RUMI.

A la unitat de tractament d'abusos sexuals infantils, que és on hi ha les famílies protectores, s'ha incorporat un psicòleg més perquè teníem demanada no coberta, i la incorporació d'aquest psicòleg ha permès que aquest servei es desplaci a Menorca i a Eivissa de forma periòdica per tractar els casos que s'estaven donant allà.

Hem retornat els educadors socials als instituts; en aquest moment hi ha 18 educadors socials en els instituts, per tant hi ha 18 instituts que estan rebent aquest tipus de prestació, i també hi ha un coordinador.

En el pla de finançament hem incrementat el pla de finançament dirigit als centres comunitaris bàsics de serveis socials en 2 milions cada any, s'ha passat de 9 a 11 milions, i perquè es facin una idea els serveis comunitaris bàsics de serveis socials atenen uns 15.000 menors cada any per diferents causes, però això en el conjunt de la nostra comunitat autònoma, per tant, és un servei que detecta, és un servei que ha d'estar realment ben finançat.

El nostre finançament es complementa amb el finançament del Consell i amb el finançament dels propis municipis, per exemple, una de les coses que hem pogut deslligar d'aquest pla de finançament és el servei d'ajuda a domicili; el servei d'ajuda a domicili abans era un servei d'ajuda a domicili generalitzat, especialment dirigit a les persones majors, i el que hem fet ha estat el servei d'ajuda a domicili lligat a Dependència I el finançament a través de dependència i en el Pla de finançament hem deixat el servei d'ajuda a domicili, dirigit a les famílies, especialment les que tenen menors de tres anys.

S'han augmentat les beques de menjador, el curs escolar 2015-2016 hi havia 1 milió, per al curs 2018-2019 hi ha 2,6 milions i, a més a més, hem pujat la renda familiar perquè pugui haver-hi més famílies que sol·licitin aquest menjador. Després també crec que estam gestionant que aquestes beques de menjador cada vegada siguin més àgils, que la família abans del curs escolar puguin saber si ja té concedida aquesta beca, per exemple la Llei de família ja diu que totes aquelles famílies que cobrin renda social i sol·licitin la beca del menjador serà una adjudicació immediata, no haurà de sol·licitar-lo, n'hi haurà prou que hi vagi amb un certificat que cobren aquesta renda social, per tant, gestionam que aquestes beques cada vegada més arribin de forma més ràpida i més immediata a les famílies més vulnerables.

En escoles infantils també hi ha hagut una millora considerable financera, durant la legislatura 2011-2015 la despesa va ser de 970.000 euros i durant el curs..., durant la legislatura 2015-2018 s'han invertit 5.187.000 euros, i en el

pressupost del 2019 hi ha una pujada considerable relacionada amb tot el tema d'escoles infantils.

Hi ha el tema d'emancipació, que és vera que són menors de..., menors no, ja joves de 18 anys, però crec que també convé mencionar-ho perquè són joves que han complert els 18 anys dins el sistema de protecció de menors i quan tenien 18 anys estaven només emparats per subvencions que la comunitat autònoma i el consell insular donava a les entitats. En aquest moment ja tenim concertat l'acompanyament, ja tenim concertat els pisos i els habitatges i ja es paga aquesta renda social.

També hem tengut refugiats menors a la nostra comunitat autònoma, especialment en el primer centre que vàrem obrir, que és el centre de s'Arenal, també hem pogut acollir menors refugiats a la nostra comunitat autònoma.

Un altre dels aspectes que s'assenyala també en aquest Pacte per la infància i l'adolescència i al que se li dona molta importància és el tema de formació, la formació als professionals. Hem fet un repàs ràpid, però crec que és prou orientatiu de la inversió que ha fet el Govern en temes de formació, per exemple, Educació ha fet més de 12.000, quasi 13.000 hores en formació als professors; de la Fundació Estel, que és la fundació on hi ha els tres centres de mesures judicials, s'han impartit més de 800 hores; per a temes de detecció d'abusos sexuals i tracte de joves adolescents, que ho ha impartit RANA i Amaranta, s'han impartit més de 670 hores, i amb Valora, que és un instrument per intentar unificar la valoració de presumptes maltractaments de forma unificada s'han fet 170 hores.

Aquesta és una mica l'inventari que crec que apunta i assenyala que la infància a la nostra comunitat autònoma està més protegida que fa quatre anys; insistesc, això no és una protecció que s'hagi acabat, jo confio que d'aquí a quatre anys la consellera o el conseller que hagi de venir aquí a dir, a donar explicacions d'aquest pacte pugui dir que estan més protegits l'any 23 que l'any 19. El que seria un desastre que hi hagués una involució en la protecció.

En aquest cas crec que s'ha evolucionat molt en la protecció a la infància, tenim un llei d'infància i adolescència que esperem que s'aprovi, supòs que sí perquè avui hem vist que no hi ha hagut cap esmena a la totalitat i això és un bon senyal, agrair a tots els grups parlamentaris aquesta confiança i serà sense cap dubte crec que també marcarà molt el ritme de protecció a la infància i a l'adolescència.

Per la nostra banda, de moment, res pus.

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps màxim de quaranta-cinc minuts per tal que els grups parlamentaris puguin formular les seves preguntes o observacions, però demanaré als grups parlamentaris, als portaveus, si volen fer aquesta suspensió o podem continuar la sessió, podem continuar?

Sí, idò, per tal de formular les preguntes o observacions tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris. La Sra. Consellera contesta globalment o individualment segons consideri.

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador, per un temps de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Consellera. Moltes gràcies equip de la consellera. Bé, jo crec que vostè era diputada quan es va constituir aquest grup de treball que es diu Comissió de Seguiment del Pacte de la Infància, el va signar en el seu origen i el coneix perfectament i aquest pacte està format per tots els grups parlamentaris, també per UNICEF i també per l'Oficina de Defensa dels Drets del Menor.

Aquesta estructura, aquesta voluntat legislativa, perquè neix de l'acció i l'activitat dels grups parlamentaris, apunta directament a treballar en la protecció dels menors, però la veritat és que jo pens que quan s'ha avançat més ha estat precisament en aquests darrers quatre anys de gestió, vostè ho ha indicat molt bé, s'ha treballat amb participació, amb legislació, coordinació, nous serveis, amb formació, però a mi m'agradaria incidir molt que el punt culminant d'aquesta activitat legislativa serà la Llei d'infància, i dins la Llei d'infància un recurs importantíssim que augmentarà la protecció dels menors és delegar la competència dels informes de risc als professionals que estan més a prop dels riscos dels menors, aquells professionals d'unitats de treball social que hi són, que coneixen els carrers, que coneixen les famílies, que coneixen les escales, que coneixen les barriades. Per això, crec que dins de tota l'articulació de la llei aquest punt el trobo fonamental.

Per tant, esper que pugui sortir endavant i que no hi hagi cap entrebanc perquè això es pugui aprovar i que aviat pugui entrar en vigor.

De tot el que ha explicat, en definitiva, el que entenc és que un altre eix per protegir els infants és lluitar contra la pobresa, perquè a mi no m'agrada parlar de pobresa infantil i pobresa..., i l'altre dia crec que ho comentàvem aquí, si parlem de compartiment de pobresa no podem veure tal vegada quins són els mecanismes més globals per actuar contra la pobresa. Per tant, aquest crec que seria un altre eix, lluitar contra la pobresa, i crec que la conselleria i també altres conselleries treballen en aquesta línia perquè si baixam els índexs de pobresa el que farem serà augmentar la possibilitat d'accedir a situacions normalitzades i a l'èxit dels infants en aquesta vida. Per tant, drets i lluitar contra la pobresa.

Crec que a les darreres jornades que vàrem fer derivades d'aquella proposició no de llei que venia precisament d'aquestes jornades que vàrem treballar dins la Comissió d'Infància tenien a veure molt amb el tema pressupostari, anàlisi del pressupost en clau de protecció i infància. Jo crec

que això s'ha fet, jo crec que totes aquelles iniciatives legislatives tenen una visió en clau d'infància i, per tant, determinen perfectament de quina manera afectaran la infància. Estic convençuda que la Llei d'habitatge es va fer també pensant en clau d'infància i com aquesta totes les iniciatives que s'han impulsat en aquests darrers quatre anys, com així va ser el mandat d'aquella proposició no de llei derivada de les jornades, crec recordar, no la tenc aquí, però crec recordar que anava en aquest sentit.

Per tant, crec que es fat una bona feina, vostè ha assenyalat totes aquelles coordinacions que han millorat la situació dels menors, els protocols que s'han impulsat, els nous serveis que es gestionant precisament per minvar aquella situació de desigualtat que pateix molta gent, el darrer informe d'EAPN encara ens situa dins un percentatge de persones que estan en situació de pobresa important, una paradoxa si pensam que està augmenta el benefici de la indústria turística i, a la vegada, veiem que aquests beneficis, aquest repartiment dels beneficis no arriben a les capes de persones treballadors, perquè jo no em vull referir a persones pobres, sinó persones treballadores que són pobres per la seva situació tal vegada laboral, d'explotació laboral, de tenir precarietat laboral.

I, per tant, crec que també hem de treballar des de conselleries que permetin aquest canvi de situació laboral i que millorin els salaris, ja no tan sols és una competència de la conselleria, això són lleis que superen l'àmbit autonòmic que hem d'anar a modificar lleis estatals que incideixen directament en la pobresa. Però volia ressaltar la paradoxa aquesta que essent una comunitat que presumeix de ser un dels motors econòmics de l'Estat, tenguí aquests nivells de pobresa, amb el que significa per a la infància viure en aquesta situació.

Vostè ha parlat del que varen significar una sèrie de mesures d'atenció primerenca, que s'ha augmentat l'edat d'atenció i que es pretén amb un decret nou arribar als 12 anys, crec que és fonamental i també l'augment de professionals sanitaris, l'augment de professionals docents. En definitiva, de tots aquells recursos humans que tenen com a objectiu també incidir en la millora de la qualitat de vida de la infància i també potenciar l'equitat dins aquest sector de població.

Per tant, jo crec que estam en la bona direcció, és vera que necessitam continuar amb aquesta direcció, no tornar enrera per circumstàncies polítiques, sinó continuar endavant amb aquesta línia de treball i per part nostra té tot el suport del nostre grup.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Moltes gràcies. Bones tardes, Sra. Consellera, gràcies per la seva assistència, gràcies també al seu equip. Efectivament, la veritat és que ha fet un bon repàs de tot el que s'ha fet en el que duim en aquesta legislatura, són mesures importants que van cap a l'atenció dels menors, lleis com la renda social garantida, igualtat, famílies, LGTBI, molt relacionades o vinculades als menors. N'hi ha hagut altres com han estat aquelles en què hem avançat cap a la recuperació de drets socials, com la sanitat universal, la gratuïtat de la targeta sanitària, l'obertura dels centres de salut l'horabaixa. Ha parlat dels protocols, ha anunciat protocols nous, com el protocol trans. La coordinació, molt important, amb les diferents conselleries cap a l'atenció coordinada de diferents conselleries, tant de Salut, Serveis Socials i Educació. L'augment en edat en atenció primerenca, l'augment de mestres i professors a l'educació. El fons d'emergència per a necessitats d'infants als centres educatius, que em sembla prou interessant i a més a més molt necessari. Grans reformes en l'atenció a menors tutelats i l'emancipació a extutelats. La formació als professionals. O sigui, realment s'han fet molts i grans avanços. Està clar que tot d'una no es pot posar en marxa i no podem veure sempre el que ens agradaria veure, els avanços que aquestes lleis ens poden proporcionar.

A més a més, amb la Llei d'infància i adolescència que estem a punt d'aprovar, també contempla avanços importants cap a l'atenció, però també, el que és més important, cap a la prevenció tal i com ha comentat la portaveu del PSOE. I molt lligada a aquesta prevenció hi ha també una de les peticions que fèiem en aquesta PNL, que ens sembla interessant, perquè per a una bona prevenció també és important tenir unes bones dades. I nosaltres demanàvem en aquesta PNL la millora d'un registre de dades estadístiques relacionades amb la situació de la infància i adolescència, per tal que tots els organismes tinguin un registre únic. M'agradaria saber com està avançant aquest registre.

Sí que és cert que, tot i això, també les darreres dades que ens ha donat la xarxa per a la inclusió social EAPN són preocupants, arriben al percentatge del 25% de la població amb risc d'exclusió social, encara ens queda molt per fer. I sobretot, ja no en relació als infants, sinó encara que no en relació directa als infants, en relació molt indirecta però molt vinculats als infants, que és la referència a l'oferta laboral i moltes més mesures que són necessàries per poder abordar la gran pandèmia que és la pobresa. No sé si hi ha alguna altra previsió per posar fre a aquesta pandèmia, com dic, i bé si té algun tema, o alguna notícia respecte d'això li ho agrairia.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Agustina Vilaret, per un temps de deu minuts.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bones tardes a tothom. Moltíssimes gràcies, Sra. Consellera i a tot el seu equip. Primer de tot donar l'enhorabona, una per l'exposició clara i molt acurada de totes les feines que s'han fet i sobretot pel contingut, perquè realment s'ha fet molt i s'ha avançat molt i, per tant, n'hem d'estar com a orgullosos.

Està bé aquesta visió com a integradora de no veure parcialitats, de dir això és el meu territori i veure, crec que és molt enriquidor, aquesta visió general de poder englobar també mesures d'educació, mesures de sanitat, d'assumptes socials i crec que és una palanca que fa molta més força i per tant, també molt bé.

I bé, jo no vull tornar repetir tot el que ja han dit les meves companyes. Simplement que dins aquesta societat que pareix que creix econòmicament, amb uns valors com a molt freds per a segons qui, és evident que no arriba als més necessitats, als més vulnerables que són els nins, perquè no es poden defensar per ells mateixos i per tant, correspon als adults la responsabilitat una mica de què visquin millor. I simplement era si hi ha cap repte d'aquí, ja sé que el camí sempre es continua i que ha de continuar més enllà de les noves eleccions i de tot, però quins serien els reptes de futur? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Sr. Xelo Huertas, per un temps de deu minuts.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, presidenta, bones tardes a tothom. Gràcies Sra. Consellera i al seu equip per la seva presència en aquesta comissió. Dic que estic un poc confusa perquè tenia entès que aquesta compareixença era per veure què s'havia fet de la proposició no de llei que s'havia presentat, i segurament som jo que vaig equivocada, però això és el que jo havia entès que es va quedar quan va parlar el grup, i he vist que de d'aquest tema no se n'ha parlat gaire. Bé, és igual, no passa res; jo ara li faré les preguntes de la PNL, del que s'ha anat..., com està i si hem avançat en alguna cosa, i solucionat.

Però sí que vull..., primer, estic molt contenta de saber que ja hi ha dos pisos i que els nins de protecció i els de reforma estan separats; això m'ha alegrat molt quan vostè ho ha dit.

I després hi ha una altra cosa que em sobta, i és que vostè ha dit que de la gent que té la renda socials la majoria són pensionistes; la resta, uns 1.670 -no sé si he agafat la xifra bé- són famílies. Havent-hi tantes persones encara en risc d'exclusió social, com és que arriba a tan poques persones la renda social?; per què és?, perquè els requisits són massa estrictes?, perquè no es fa la suficient publicitat?, perquè la gent a vegades està empegueïda d'anar a demanar?, que també és el cas. És a dir, no sé exactament per què és.

I quant a la PNL, era per saber si per exemple, entre altres coses, té un criteri homogeni tota l'administració del que és l'interès superior del menor, que és un dels punts que venia a la PNL. Un altre punt és el que ha dit la Sra. Obrador quant als pressupostos amb perspectiva d'infància, mitjançant una identificació i estimació dels recursos destinats a la infància i una valoració del seu impacte en els nens; no sé si això, com que no he vist els pressupostos, això s'ha fet així, s'ha tengut en compte. També si era a l'aclariment de competències i la millora de mecanismes de coordinació, que d'això sí que n'ha parlat, dels mecanismes de coordinació, sí que vostè ha parlat que s'han coordinat i tal.

I després també en el sentit de la guia metodològica elaborada per UNICEF i l'Observatori de la infància i l'adolescència del Principat d'Astúries, amb l'objectiu de poder desenvolupar unes guies autonòmiques pròpies, o bé adaptar la nostra realitat autonòmica a la guia abans esmentada. Això és perquè a totes les lleis hi hagi a la memòria un apartat dedicat a la infància.

I bé, res més. Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Vull agrair a la consellera i al seu equip que siguin aquí per donar-nos explicacions en els temes referents a la infància. També agraeisc al públic present, que està amb nosaltres sempre a l'hora de fer feina en aquest pacte per la infància que tenim signat tant amb l'Oficina dels drets del menor com amb UNICEF, i bé, una mica en la mateixa línia que parlava ara la Sra. Huertas, sí que és vera que s'han fet passes, passes importants i que com vostè deia estam més avançats que fa cinc anys i esperem que d'aquí cinc hi estiguem més que ara, però sí que la proposició no de llei marcava unes fites molt concretes en el tema dels informes d'impacte que s'havien de contemplar i d'elaborar per part de la comunitat. Crec que hi ha moltes tasques o moltes coses que s'engloben dins la futura llei que aprovarem, i per ventura després de manera reglamentària s'aniran desenvolupant.

El tema de l'adaptació de la legislació i el tema de la modificació de terminis, mesures i procediments, tot això està inclòs dins la llei en dos punts, que en parlàvem a la proposició no de llei. El tema d'aclarir les competències pensam que és molt important, i sobretot que hi hagi molta coordinació; vostè ha parlat de la coordinació entre les diferents conselleries, i també pensam que és molt important i sobretot a partir de l'aprovació, que esperem que s'aprovi perquè també hem de pensar que és una llei molt tècnica i d'adaptació, amb l'aprovació de la Llei d'infància i adolescència, tot el tema de coordinació amb consells i ajuntaments, sobretot ara que hi haurà l'informe de risc que es

farà des dels municipis, amb el suport, evidentment, dels recursos humans del Consell, crec que la coordinació és bàsica.

Id'aquesta coordinació el registre únic era un tema que en el pacte, quan parlam d'aquest tema, pensam que és imprescindible, sobretot perquè els especialistes tinguin una eina on tota la informació que envolta un infant o un adolescent estigui a mà. Jo record que quan hi havia la Sra. Capellà parlàrem amb ella perquè crec que era un tema que se li demanava a vostè a veure què es podia fer, i era un tema que ens preocupava i ens ocupava molt. A rel d'aquesta proposició no de llei el nostre grup parlamentari va fer una esmena als pressuposts amb 15.000 euros perquè es pogués fer la implementació d'aquest registre únic, i en unes converses que tenguérem amb la Sra. Capellà a una de les reunions se'ns va dir que era molt complicat, sobretot unificar amb l'Ajuntament de Palma. M'agradaria veure si s'han pogut fer passes, si es pensa poder elaborar qualque mecanisme perquè millori, perquè és bàsic per al futur la coordinació i les diferents tasques que es puguin establir a rel d'això.

També a la proposició no de llei parlàvem d'avaluar l'interès superior del menor amb un criteri homogeni, i sobretot incloure la perspectiva d'infància en els pressuposts, que a rel que sí se sol·licitava a la proposició no de llei fa poc tenguérem unes jornades en el Parlament en què varen venir experts i varen parlar sobre aquest tema, i la importància a nosaltres ens va sortir amb les dades, vàrem fer una prova, una mica, i amb les dades que ens donaren va sortir un tant per cent molt elevat perquè hi havia Educació dins el gruix, i clar, pareixia que els pressuposts de les Illes Balears, vaja, donaven una burrada en infància, però la realitat és que... de quina manera en els pressuposts que ara ens vendran s'ha tengut en compte, o si s'hi han tengut en aquests informes d'impacte a l'hora d'elaborar els pressuposts.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Queremos agradecer a la consellera y a su equipo que hayan venido a comparecer por dar cuenta de alguna manera de cómo está evolucionando aquel pacto que se firmó por parte de todos los partidos políticos. Creo que ya el hecho de que esté aquí es una buena noticia porque quiere decir que ese pacto, que ya se inició la pasada legislatura, que se volvió a firmar en esta legislatura presente, continúa su camino, lo ha continuado a través de la comisión de seguimiento que tenemos entre todos los grupos parlamentarios. De ahí han salido diferentes jornadas, diferentes PNL, y creo que es positivo que pueda continuar en las siguientes legislaturas. También en este punto hemos de recordar y reconocer el importante papel de UNICEF, que fue el verdadero promotor, la entidad que ha sido la verdadera

promotora de este pacto, de que firmemos este pacto, y también el apoyo que siempre nos ha dado la Oficina de defensa de derechos del menor para poder continuar como diputados este seguimiento, y agradecerles además que estén aquí presentes.

Creo que -lo ha comentado también la consellera- es básico y fundamental que consideremos las políticas de infancia como prioritarias en la acción política, pero también como transversales. Se ha hecho mucho hincapié, lo ha dicho la consellera y otros portavoces, en la necesidad de la coordinación, la coordinación competencial, teniendo en cuenta que vivimos en una comunidad autónoma en la que la competencia en infancia está repartida en los tres niveles que tenemos, los ayuntamientos, los consells y el Govern, y se hace imprescindible esta coordinación, pero no solamente entre las diferentes administraciones sino también entre las diferentes áreas.

Ha comentado y ha hablado de una serie de protocolos, algunos de reciente creación, otros que ya llevan más tiempo, igual que nos ha dado, bueno, no datos específicos pero sí que nos ha dicho que se está constatando que a través del RUMI se está notificando más, están participando diferentes áreas como son Educación, Sanidad, que se está utilizando más el RUMI. ¿Tienen ya algunos datos de si estos protocolos están realmente funcionando?, ¿si se están detectando las diferentes situaciones que...? Bueno, cada protocolo evidentemente tiene su ámbito de aplicación, pero sí se está detectando más si está funcionando realmente, si nos puede decir si hay algún dato.

Y también respecto a esta cuestión es muy importante coordinar a través de esos protocolos estas situaciones concretas, que pueden además ser las cuestiones que más afecten o que sean más sensibles a la infancia, pero también consideramos que es muy necesaria la coordinación de las prioridades en infancia, de las políticas a nivel general de todas las administraciones públicas. Es verdad que cada administración tiene su autonomía, pero en un tema como es la infancia especialmente creemos que las políticas deben ir coordinadas, se deben optimizar al máximo los recursos para ser más eficaces, más eficientes, pero también para llegar al mayor número de niños y de menores posible. No puede ser que a veces se nos queden algunas lagunas entre competencia y competencia, o que en otros temas estemos duplicando o triplicando esfuerzos. Entonces creo que también, a parte de estas cuestiones concretas, la coordinación debe ser más general y de políticas.

Y algo que se debe reforzar -también se ha comentado- es la prevención, y la prevención especialmente desde el ámbito comunitario, y en este sentido los ayuntamientos tienen un papel básico, que es donde podemos evitar males mayores y podemos evitar que pasen a determinados servicios y programas que ya tienen otras administraciones.

Usted ha comentado, ha hablado del programa de competencias parentales, pero me gustaría saber si hay alguna idea de reforzar el ámbito comunitario de los ayuntamientos

por parte del Govern. Creo que usted ha dicho que se había aumentado en 2 millones el plan de financiación, pero me gustaría que me aclarase si es lo que antes era el plan de prestaciones básicas, que era de 9 millones, al que se le ha sumado lo que también se daba por parte de Inmigración a los ayuntamientos y al fondo de pobreza infantil que ya se aplicó la anterior legislatura; ¿o son 11 millones, es decir, 2 millones más del Plan de prestaciones básicas?, y si está previsto que aumente la financiación, si nos puede adelantar - ya sé que los presupuestos nos los dirá dentro de un par de semanas- si nos puede adelantar si se van a reforzar estas líneas en el ámbito comunitario.

También ha hablado de la importancia de la familia. Al final la mayoría de los niños, la gran parte de los niños viven en un ámbito familiar, y creo que ha sido la portavoz del PSOE que lo comentaba, realmente pobreza infantil no existe; si los niños evidentemente viven esta situación es porque la viven sus familias, y es muy importante reforzar a esas familias. Recientemente hemos aprobado, y usted lo ha dicho, aprobó el Parlamento a propuesta de una ley que presentó el Govern, una ley de familias; ¿qué medidas concretas se van a impulsar a corto plazo de esta ley de familia?

También me ha llamado mucho la atención -lo ha comentado la portavoz del Grupo Mixto- el dato que ha dado respecto a las rentas sociales; me llama la atención especialmente porque recientemente hemos conocido el informe de EAPN, que dice que ha aumentado en cinco puntos en nuestra comunidad autónoma el índice de pobreza, y llama la atención que el reparto de esta renta social también creo que usted alguna vez ha comentado que muchas de estas personas que solicitan la renta social no han pasado por una atención comunitaria en sus ayuntamientos. Me gustaría si nos puede valorar por qué cree que está sucediendo esto, teniendo en cuenta que parece que los datos de pobreza se siguen agravando, y si tienen pensado darle alguna solución o han planteado alguna alternativa.

También se ha hablado de la Ley de infancia y adolescencia, que ayer acabaron las enmiendas; no hay enmienda a la totalidad, hay unas cuantas enmiendas, creo que será una ponencia también interesante, que yo creo que todos los grupos parlamentarios nos comprometemos a intentar que se pueda aprobar esta legislatura, ya que es una ley básica y fundamental, es una ley que se tiene que adaptar a la normativa nacional y también a las nuevas necesidades que hay en Baleares. Creo que a muchas de las cuestiones que se plantean en el pacto, que se han planteado en las jornadas, se dará solución a través de esta ley, que después es una ley también ambiciosa, que después habrá que aplicar, pero creemos que es una ley, ya lo anticipo, positiva. Nosotros hemos hecho enmiendas parciales y esperamos que se pueda aprobar con el máximo consenso posible.

Y también nos gustaría si nos puede responder..., porque también ha hablado del fondo de emergencia que se ha creado conjuntamente con Educación, y ha dicho que en 2015 se destinaba a una tipo de necesidades pero que ahora se está destinando a otro tipo de necesidades, si nos puede aclarar o

nos puede informar a qué otro tipo de necesidades se está destinando este fondo.

Y de momento por nuestra parte nada más. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Josep Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, i moltes gràcies també, Sra. Consellera, i benvinguda. En primer lloc li vull agrair i li vull donar l'enhorabona també per l'explicació que ens ha donat, a vostè i al seu equip, perquè pens que amb la seva... - em sent bé?, sí?- que amb la seva exposició ha demostrat que hi ha un ventall d'actuacions sistemàtic, complet, i que abasta les diferents problemàtiques de l'atenció a la infància, i per tant des d'aquest punt de vista he d'expressar la meva satisfacció.

Jo li volia demanar només per una problemàtica o potencial problemàtica, que a vegades hem tingut ocasió de parlar-ne, i és que d'aquesta feina que vostès fan d'aproximació al cas, de tractar els casos de cada infant, cada jove, en funció de la seva singularitat, és obvi que hi ha serveis que a vegades és difícil de prestar-los en tota la seva extensió a les illes menors per una qüestió de massa crítica, i per tant, clar, a vegades a les illes menors tenim fenòmens, problemàtiques que es donen amb baixa freqüència per a les quals és difícil poder desplegar els serveis amb total amplitud amb què per exemple es pot fer a Mallorca, i em vénen al cap casos que havíem comentat en algun moment al començament de legislatura, casos o moments puntuals en què per exemple joves amb mesures havien hagut de ser allotjats a la casa d'acollida de fillets tutelats a Maó, que ja sé que és competència del consell insular, però a mi m'agradaria tenir més informació o un estat de la qüestió d'aquests casos concrets de difícil encaixa, difícil resolució, que sé que hi ha hagut una preocupació per intentar solucionar-los, però saber una mica quin és l'estat de la qüestió i quins reptes es plantegen per aconseguir arribar a aquesta atenció personalitzada en aquests casos tan concrets i que es donen amb poca freqüència, que evidentment ja sé que és difícil i no podem demanar a vegades que l'administració arribi fins a l'última d'aquestes problemàtiques amb tota l'amplitud i la qualitat que voldríem per una qüestió de limitació de recursos, però m'agradaria tenir informació sobre aquest estat de la qüestió.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara té la paraula la Sra. Consellera per poder contestar.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies a tots i a totes i miraré d'anar contestant per ordre de les intervencions, però supòs que aniré contestant també transversalment, no?

Efectivament deia la Sra. Obrador que aquest pacte es va signar la passada legislatura, que va ser promogut per UNICEF i l'Oficina de defensa dels menors, que avui ens acompanyen dos dels seus representants, i per tant va ser un compromís assumit per tots els grups parlamentaris per anar implementant aquests compromisos.

Estic d'acord amb vostè també que la declaració de risc marcarà un abans i un després de com se tracta preventivament la feina amb els menors; obligarà els municipis, el treball comunitari, a estar necessàriament més coordinats, i a unificar i cohesionar els criteris de com tractam les declaracions de risc a la nostra comunitat autònoma. Això no és un treball d'un any ni de dos, això és un treball de tres, quatre, cinc i sis anys, però estic segura que d'aquí a ics anys mirant enrere veurem que l'atenció a la infància i l'adolescència a la nostra comunitat autònoma haurà canviat canviant la fórmula de treballar. És vera que el compromís del Govern i del consell també és aportar recursos professionals als municipis perquè puguin fer aquesta declaració de risc, i està pactat. En aquest sentit també he de contestar a la Sra. Fernández que bona part del suport futur que farem als serveis comunitaris per part del Govern crec que ha de venir per serveis especialitzats, com el cas de menors, infància i adolescència, cas de persones majors que ho fem a través del tema de dependència, perquè els serveis comunitaris, amb la feina que ha fet el Govern i amb la feina que ha fet el consell, en aquest moment pràcticament tots aconsegueixen la ràtio de la Llei de serveis socials, exceptuant els educadors, que s'ha de fer més esforç, però la ràtio dels serveis socials amb la Llei de serveis socials s'aconsegueix. Per tant, ara crec que el pas quantitatiu i qualitatiu són els serveis especialitzats, i el primer infància i adolescència, perquè estam d'acord amb tots vostès que s'ha de prioritzar la infància i l'adolescència perquè és on es pot detectar millor.

Entenem que la declaració de risc no és una centralització, que de vegades s'ha volgut viure així, no se centralitza cap al Govern, tot el contrari, es fa una segona descentralització que preveu l'Estatut d'Autonomia que és cap als municipis, hi ha una primera descentralització del Govern als consells i dels consells als municipis. Per tant, nosaltres amb això fem una segona descentralització cap als municipis de la declaració de risc i, a més a més, l'acompanyam de recursos. Per tant, creiem que aconsegim amb la filosofia de l'Estatut.

La lluita contra la pobresa, i això ho han comentat diverses persones, parlamentaris o parlamentàries, mai no m'ha agradat a mi i sempre he defensat que una persona és pobre o una família és pobre, no hi ha pobresa energètica, hi ha pobresa infantil o hi ha pobresa de vestimenta o pobresa d'accés als aliments, un és pobre, i fa estratègies de supervivència, per tant, nosaltres hem d'ajudar des de Serveis Socials és a aquesta

estratègia de supervivència, la renda social és una estratègia de supervivència; les persones que tenen renda social segueixen sent pobres, no ens enganyem, mai no ho hem dit, nosaltres sempre parlam de subsistència amb la renda social; una família que rep 700 euros és una família que és pobre si té dos membres, dos infants i dos adults, és pobre.

Nosaltres des de Serveis Socials facilitam que l'impacte de la pobresa sigui el menys impactant possible i millorar la qualitat de vida d'aquestes persones, però no deixaran de ser a l'estadística dels pobres les persones que cobren aquesta renda social. I els menors estan amb família, per tant, protegir la família és protegir els menors, per tant, la renda social és clarament una eina de protecció a la família i prioritzam o varem començar cobrint tots aquells que siguin menors.

Crec que mil i busques de famílies que cobren la renda social no són poques famílies, crec que, contestant a la Sra. Huertas, són moltes famílies a la nostra comunitat autònoma que, mil i busques de famílies, que cap altra sistema de protecció econòmica els ha expulsades, no té cap altra sistema, els ha expulsades, no hi ha sistema d'atur, perquè les famílies que cobren la renda social primer han d'esgotar qualsevol altra sistema de protecció econòmica, l'atur, per exemple, la protecció econòmica que dóna el sistema estatal de l'atur; pensions, que tinguin dret a la pensió de jubilació o tinguin dret a un altre tipus de pensió sa mare o son pare. Per tant, que hi hagi mil famílies a una comunitat com la nostra, amb menors, que no reben altre tipus de prestació econòmica més que la renda social crec que és un nombre elevat, no és un nombre baix; és que si no aquestes famílies no tendrien cap ingrés econòmic, perquè el que investigam és que no hi hagi cap ingrés econòmic.

Crec que és una cosa que ens ha de preocupar, ens ha de preocupar perquè som una comunitat autònoma rica, en el PIB, i, en canvi, generam mil famílies amb presència de menors que no tenen cap tipus d'ingrés econòmic, a mi em sembla un nombre alt. I confii que arribem a totes i que no n'hi hagi mil més.

Com es fa? Com es fa l'accés a la renda social? De la forma més normalitzada, ho pots sol·licitar directament tu a través de qualsevol ordinador i ho pots sol·licitar a través dels serveis socials, mitjançant la Conselleria de Serveis Socials, de la forma més normalitzada, no estigmatizam a ningú per sol·licitar la renda social, per tant, no és per l'estigmatització. Jo pens que és un nombre elevat.

La lluita contra la pobresa no es fa des de Serveis Socials, es fa des d'una política econòmica diferent, des d'una política impositiva diferent, des d'una política laboral diferent, garantint l'accés a la salut, garantint l'accés a l'educació. I els serveis socials el que fan és reduir aquest impacte de la pobresa, parlar de la pobresa i de millorar la qualitat de vida.

Estic d'acord amb vostè també, Sra. Obrador, que la Llei de l'habitatge i el Pla de l'habitatge també repercutiran directament a la infància, les famílies que seran beneficiàries d'aquest pacte, d'aquesta llei d'habitatge o d'aquest pla

d'habitatge seran en un percentatge altíssim les famílies que tinguin presència de menors, per tant, sí que serà també un element de protecció dels menors.

L'informe d'EAPN que diferents parlamentàries, en aquest cas, han comentat. L'informe d'EAPN per a mi té una metodologia, que ell mateix reconeix a l'informe de l'any 2018, reduïda, i ells mateixos diuen que les dades de les Illes Balears són dades qüestionables i diuen que és segurament per mor del mostreig. De l'any 2016 a l'any 2017 aquesta comunitat autònoma, sense saber massa bé per què, a l'informe d'EAPN vàrem baixar 7 punts de pobresa. Nosaltres com a govern mai no vàrem utilitzar això perquè ens semblava molt estrany que de l'any 2016 a l'any 2017 baixàssim 7 punts en pobresa. De l'any 2017 a l'any 2018 hem pujat 5 punts de pobresa en relació amb aquests 7 que hem baixat. Són xifres que no quadren perquè no ha canviat tant la política econòmica d'aquesta comunitat autònoma per justificar 7 punts de baixada a un any i 5 de punts de pujada a l'altre.

El que sí marca l'informe EAPN és una reducció de la taxa de pobresa, per tant, no és que siguem més pobres en relació amb l'any 2015 o, si vol, el 2011, que va començar la crisi, perquè des de l'any 2015 o des de l'any 2014 la pobresa es redueix progressivament a la nostra comunitat autònoma. Això no significa que una taxa d'un 20 i busques per cent de pobresa no ens hagi de preocupar a tots, i això és el que ens ha de preocupar.

Però l'informe d'EAPN per a nosaltres té aquests dos elements que pensam que s'han d'investigar d'una forma més alta, però és igual si són 240 o són 230 o són 220, tenim massa pobres a la nostra comunitat autònoma, a una comunitat autònoma molt rica; cada vegada els pobres els reduïm molt a poc a poc i en canvi els percentils més alts pugen més alt de forma més ràpida. Bé, això és un problema que com a govern, com a parlament, com a país, perquè això ens ha d'importar a tots, són temes que hem d'abordar.

La Sra. Marta Maicas comentava les dades estadístiques i la Sra. Sureda també parlava d'aquestes dades estadístiques. Crec que a dues interpellacions anteriors vaig comentar això; nosaltres ara, de moment, tenim el RUMI, el RUMI millora, hem fet una feina d'implicar els professionals, d'implicar els municipis i millora. També treballam amb el Valora, amb el sistema Valora, perquè també tot el sistema de protecció de menors de la nostra comunitat autònoma es pugui acollir a aquest Valorai, per tant, tinguem indicadors que ens permetin valorar millor la situació de desprotecció i també analitzar millor aquesta situació de desprotecció a través del registre del que suposa el Valora.

En registre comunitari hem passat aquesta legislatura de cinc registres diferents a tres, això és un avanç, però l'ideal seria un únic registre comunitari. Però això és competència dels consells insulars, no és competència del Govern, tot i així, el Govern ha fet un conveni amb el Consell de Mallorca pel qual ha prestat el seu sistema a Menorca i a Formentera i a Eivissa per facilitar aquesta transició. Ara tenim pràcticament Menorca, Eivissa, Formentera i Mallorca, la part

forana, amb un mateix sistema de registre comunitari, ens falta Palma i ens falta Calvià, però milloram amb aquest sistema.

I amb el sistema de protecció de menors també treballam en la mateixa línia i hem obligat els consells insulars que forçosament tinguin uns indicadors comuns perquè nosaltres aquests indicadors comuns els puguem analitzar i puguem trametre'ls a Madrid, perquè ens demanen aquesta informació i cada consell insular ens donava dades diferents; hi ha hagut uns mínims que els hem acordat i ara tenim aquests mínims.

Vostè parlava de la pandèmia de la pobresa, crec que li he comentat, la nostra comunitat autònoma no pot lluitar contra aquesta pandèmia, això és un problema del capitalisme actual, el capitalisme industrial va empobrir a persones i el capitalisme global aquest que tenim actualment empobreix països sencers. Estam davant d'una situació que empobrim països i les persones que estan en situació de pobresa tenen moltíssimes dificultats de sortir d'aquesta situació de pobresa. En els anys seixanta, els anys setanta, si aconseguies promocionar a través de l'educació, feis un bot social i econòmic, ara l'educació no és suficient per fer aquest bot, aquest ascens social, es necessiten altres variables.

La Sra. Agustina Vilaret ha fet dues preguntes, o ha fet diverses intervencions. Nosaltres hem volgut intervenir des del Pacte de la Infància, des de la transversalitat, perquè no podem parlar de la infància si no parlam d'educació, o de sanitat, o de serveis socials, fins i tot de medi ambient, que també hem millorat molt en temes de medi ambient: hem ampliat parcs naturals, hem fet una llei de residus, la llei de canvi climàtic, etc. Però necessàriament la infància s'ha de fer d'una forma transversal, hauria pogut venir també el conseller d'Educació i també hagués fet una intervenció supòs que pareguda i parlar una mica de la transversalitat del Govern en aquests temes.

Quins són els reptes? Jo crec que els reptes són molts, el primer repte és mantenir l'estat del benestar social, que jo crec que és un dels estats amenaçats, mantenir l'estat de benestar social és dels reptes per a mi que tenim. I la infància, com vostè diu, l'infant és una persona fràgil, perquè necessita protecció, almanco fins que és adolescent i també més enllà, però, com a mínim, quan és adolescent, és molt fràgil. A part de mantenir l'educació, la sanitat, els serveis socials, jo crec que hi ha reptes nous, incorporar en tot el possible totes aquelles persones..., els infants d'1 a 3 anys a un sistema d'accés a l'educació; parl d'1 a 3 anys, perquè jo pens que de 0 a 1 hi ha d'haver permisos de maternitat i paternitat, no em vull resistir a parlar de 0-3, m'estim més parlar d'1 a 3 i de 0 a 1, que hi hagi permisos de maternitat i paternitat. És un dels reptes que també podem tenir.

L'accés a la cultura. Crec que és dels reptes que, com a esquerra, no hem resolt bé, o no tenim encara idees bones per accedir a la cultura. És important que tots els nostres infants puguin anar al teatre, puguin anar al cinema, puguin llegir llibres, perquè hi ha molta diferència entre un infant que tinguí accés a tots aquests tipus d'estímul i a tots aquests tipus..., a un que no els tinguí.

L'accés i l'ús, o l'abús, de noves tecnologies, també és un dels reptes que tenim des de la infància, primer perquè si no tens accés fàcil tens una esletxa important social, cultural i educativa. I l'abús de tot això comença a ser ja un problema. Les drogues, ja tenim un problema amb l'abús de les drogues, inclou l'alcohol, que és una droga legal, que cada vegada els nostres joves comencen més prest, perquè ho fan els caps de setmana, però han normalitzat molt aquest ús de drogues el cap de setmana, d'una forma molt normalitzada. És molt normal entre els joves pensar que fumar un porro cada dia és sa, t'estan dient els que en saben que això els afecta cognitivament.

Jo crec que aquests són els reptes tal vegada més immediats que tenim.

A la Sra. Xelo Huertas li he de dir que bé, la compareixença no parlava de proposició no de llei, parlava d'informar sobre l'evolució dels objectius de la comissió de seguiment pel Pacte per la Infància, no parlava de proposició no de llei, i ho firmaven per part del Grup Mixt, on vostè pertany, amb n'Olga Ballester. Per tant, jo la proposició no de llei la conec, n'hi puc parlar, però jo m'he preparat sobre el que el Parlament m'ha convocat, que era el Pacte per la Infància.

De la proposició no de llei que també la Sra. Sureda n'ha parlat, jo crec que hem complert prou dels objectius, jo ara no la tenc preparada, però crec que hem complert prou els objectius, jatenim la Llei d'infància i adolescència, que vostès deien que animava el Govern de les Illes Balears a continuar i (...) la legislació autonòmica de les illes, i això ja és una llei que ha entrat en el Parlament. Incorporar la memòria d'impacte de la infància i adolescència a tota la llei i normes, això ja s'ha fet, la Guia metodològica per a la incorporació dels informes que li he comentat abans, això ja és en els decrets i a les lleis de cada una de les conselleries que es realitzen, que també era un dels objectius. Tenir en compte tot el tema de drets humans, claríssimament, l'accés a sanitat, l'accés a educació, bàsicament ho tenim tots en compte.

El tema que vostè parlava en aquesta proposició no de llei, la coordinació. La coordinació es realitza, els protocols en són una mostra prou clara, Sra. Fernández també estava preocupada per aquest tema de la coordinació, i nosaltres el que hem activat per a la coordinació són els consells interterritorials; en aquests consells interterritorials hi ha els quatre consells, hi ha el Govern, hi està convidat també l'Ajuntament de Palma, que no té dret de vot, però té dret de veu, i allà coordinam i ens veiem periòdicament. Per tant, sí que hi ha aquests espais de coordinació que s'han activat aquesta legislatura.

Dir a la Sra. Xelo Huertas, que tal vegada no m'he explicat bé, no és que els nins de protecció i de reforma estiguessin mesclats, mai no han estat mesclats a la nostra comunitat autònoma, no, no hi han estat mai, no ho sé, tal vegada els anys 80, jo li dic en els anys noranta no han estat mai mesclats els nins de protecció i els nins de reforma, bé, ja li dic que no, protecció i reforma no han estat mai mesclats. Estaven

mesclats en el centre de mesures judicials d'Es Mussol els nins que tenien una mesura judicial, per tant, derivats pel sistema judicial, per un jutge, amb una mesura de convivència, amb nins que tenien una mesura jurídica, també de vegades emesa pel mateix jutge, on es limitava la seva llibertat individual. Per exemple aquests menors, que no eren del sistema de protecció dels menors, sinó que venien amb una mesura judicial de convivència, i subratll això de judicial, estaven mesclats amb nins que tenien una limitació en la seva llibertat.

Ens passaven casos concrets, un menor tenia una conducta disruptiva en el menjador i l'educador no el podia castigar a no sortir els caps de setmana, per exemple i la mateixa conducta disruptiva amb un menor que tenia la llibertat vigilada, o la llibertat limitada, l'educador tenia capacitat de castigar-lo, per exemple a no sortir el cap de setmana. Això havia creat molta tensió, perquè davant la mateixa conducta, el mateix educador no podia actuar de la mateixa forma. Això ens creava unes conductes molt difícils de gestionar per part dels educadors en el centre d'Es Mussol i, per tant, vàrem separar això, però no eren nins de reforma, eren nins del sistema... -perdoni-, no eren nins de protecció, no de reforma, perquè no m'agrada utilitzar aquesta paraula, sinó del sistema judicial.

De la renda social, crec que l'he informada més o manco de la seva preocupació. Però el nombre de famílies, crec que mil i busques de famílies són massa, perquè les pensions no contributives és cert que tenim detectades quines són aquestes persones i, per tant, crec que se'ls ha ajudat molt, se'ls ha ajudat un 33% el seu ingrés mensual.

Què és l'interès superior del menor? Jo crec que això és un debat que no puc contestar en dos segons i segurament serien un parell de llibres, no?. Per a mi l'interès superior del menor és prioritzar totes les necessitats del menor abans que les altres, per a mi. Però supòs que això es pot discutir molt. L'interès...

(Se sent de fons la Sra. Huertas i Calatayud de manera intel·ligible)

... ja, però la proposició no de llei...

(Se sent de fons la Sra. Huertas i Calatayud de manera intel·ligible)

..., jo li dic que això és un debat ample, és un debat que no es pot resoldre en dos minuts, i jo li dic, amb el conseller d'Educació, amb el conseller de Salut, amb el conseller de Territori, no he abordat aquest tema de què considera cada un de l'interès superior del menor. El que tenc clar és que per a mi és la prioritització de les polítiques que protegeixen el menor enfront d'unes altres, i crec que aquest Govern ha mostrat d'una forma molt clara, encara que no tengués la voluntat de sistematitzar-ho des del principi, de protegir, que tot el que sigui la protecció del menor hem avançat moltíssim.

A la Sra. Sureda més o manco crec que li he contestat d'una forma més transversal, no sé si queda qualque cosa més.

Dels pressuposts, el pressupost vostè deia, l'impacte del pressupost d'infància i adolescència. És dels temes que crec que tenim pendents, i jo crec que és complicat, pel que vostè deia; crec que hi ha altres comunitats autònomes que han començat a aplicar uns indicadors, uns criteris, crec que podem aprendre d'elles, però és complicat. Per a mi, per exemple el tema que vostè deia, educació, ho hem de matisar molt, temes d'educació, però en això no s'ha avançat, no hem aconseguit avançar en aquest tema.

A la Sra. Sandra Fernández li preocupava el tema dels protocols. Jo en aquest moment no li puc donar les dades d'intervenció de si els protocols han millorat la intervenció, esperam que sí. Crec que un protocol necessita dos, tres anys per valorar l'impacte real que ha tengut. Són protocols... jo crec que n'hi ha un molt important que és el d'abusos i maltractament, que per tant sí que aquí nosaltres hi estam molt implicats i possiblement el proper conseller ja podrà donar informació sobre aquest tema perquè tindrà suficient informació; i segurament el de mutilació serà fàcil, perquè afortunadament és un col·lectiu petit i crec que podrà ser fàcil.

Allò de coordinació ja ho comentat. De competències..., vostè deia competències parentals; a mi no m'agrada parlar de competències parentals perquè això és excloure els menors, m'agrada més parlar de competències familiars perquè incorpora els menors, els menors són part activa de la família, per tant ens estimam més sempre parlar de competències familiars. Això es passa a tots els municipis, la fórmula serà passar a tots els municipis la possibilitat que es realitzin aquestes competències familiars, i tendrem tot un llistat de professionals preparats per a aquestes competències familiars que aniran al municipi a aplicar-lo.

El PPB, efectivament tenim incorporat immigració i la pobresa infantil, per tant aquests 2 milions vénen d'immigració i pobresa infantil; immigració abans vull recordar que era a Cooperació, a altra conselleria, i per tant l'hem incorporada aquí, i des d'aquests doblers d'immigració es treballen sobretot els temes comunitaris, on no només és treball comunitari exclusiu amb persones immigrants, sinó sobretot d'integració de col·lectius. Per a aquest pressupost no tenim previst un augment del finançament comunitari perquè pensam, insistesc, que ara hem de reforçar comunitari a través dels sectorials d'infància i de persones majors.

Llei de famílies, que a vostè també li preocupava, hi haurà coses, començarà a haver-hi coses; per exemple, tot el que era obligatori per Llei de famílies, que ara ja és obligatori que sigui als pressuposts, hi serà, i si no vostès poden fer esmenes a la Llei de pressuposts; ja hi haurà una partida econòmica per poder pagar els menors que siguin orfes per violència de gènere, que s'està elaborant el decret. Les beques dels nins o de les famílies que reben renda social ja es podran acollir directament a les beques de menjador, i preparam el decret de famílies monoparentals i famílies nombroses, que, a més, tenim un termini per complir-ho.

Del tema de la renda social, ja he contestat, els que cobren renda social sempre seran pobres a no ser que modifiquem la legislació estatal. Jo sempre he dit que tenim un límit individual, que és la percepció d'una pensió no contributiva; nosaltres no podem pagar més a una persona que cobri una pensió no contributiva, perquè si no les més de 8.000 persones o 7.000 i busques de persones que cobren pensió no contributiva renunciarien a la pensió no contributiva i vendrien a la nostra renda social; això són pràcticament més de 7 milions cada... crec que cada mes, per tant, és inviable.

Hem demanat a l'Estat, tant quan hi era el Sr. Rajoy com ara que hi ha el nou..., Pedro Sánchez, el president Pedro Sánchez, que no es computin per a aquests temes les pensions no contributives, perquè a nosaltres ens permeti jugar d'una forma més... de lluita contra aquesta pobresa d'una forma més intensa, per tant que no es computi si una comunitat autònoma dóna doblers a un pensionista no contributiu, que aquesta ajuda econòmica no es computi per cobrar la pensió no contributiva; això ens permetria apujar l'individual de la pensió no contributiva i, en conseqüència, totes la resta, perquè és que si no correm el risc que als perceptors de pensions no contributives se'ls denegui la pensió no contributiva. Per tant, tenim aquest...

Fons d'emergència, que a vostè li preocupava. Hi ha hagut una diferència, no tenim dades encara estadístiques, però sí a les reunions que tenim amb Educació per tractar aquest i altres temes sí que es veu, es pagaven temes de beques de menjador el 2015 i ara es paguen altres temes, per exemple sortides escolars, vull dir que no és el mateix tenir una necessitat que és pagar un menjador, que pagar una sortida escolar, o determinats llibres que no són els llibres de text, que és el llibre de lectura, etc.

I al Sr. Castells, crec que és el darrer, a vostè li preocupaven molt les illes menors. Jo li diria que, en general, l'atenció a la infància és molt semblant, no hi ha grans diferències; crec que n'hi ha una, bàsicament, almanco des de la nostra gestió, tal vegada n'hi hagi, perdó, potser en una especialització de salut, per exemple un infant, operacions, coses de salut. Nosaltres ja li diria que crec que no n'hi ha cap; l'únic en què hi ha clarament una diferència és en els serveis o centres de mesures judicials, no podem mantenir quatre serveis de mesures judicials a la nostra comunitat autònoma; crec del que he exposat avui, crec que seria.

És vera que abans la discapacitat també, una discapacitat molt especialitzada, podria perjudicar si eres a una illa menor, que diu vostè, però ara la tendència és a no especialitzar tant l'atenció i el tractament dels menors amb discapacitat, sinó fer-ho d'una forma més genèrica. Per tant, crec que en infància i adolescència jo diria que... no recordjo que hi pugui haver una greu discriminació. El sistema de protecció està transferit i per tant cada illa té el seu adaptat, i els sistemes que són d'una protecció general es fa des dels municipis.

Crec que més o manco he contestat. No sé si hi ha qualche pregunta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara hi ha un torn de rèplica per als grups parlamentaris que vulguin intervenir. Pel Grup Parlamentari Socialista té un temps de cinc minuts, Sra. Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies. Sra. Santiago, vostè s'ha referit a la repercussió que pot tenir sobre un infant, un adolescent, millor, el tema del consum d'estupefaents, i crec que hauríem d'abordar un altre tipus ja també d'addiccions, perquè aquest el tenim molt treballat i sabem la resposta i coneixem les estructures que funcionen per poder donar atenció i prevenció a aquests consums, però ja tenim molts d'avertiments que hi ha molts de joves que estan produint addicions al joc, i ja sé que les apostes estan regulades a l'àmbit europeu, però nosaltres a l'àmbit estatal i a l'àmbit autonòmic tenim una sèrie de competències i crec que hauríem de poder actuar i abordar aquestes patologies, i també afegir les addicions a les xarxes socials, que cada vegada sembla que hi ha més adolescents enganxats, amb tot el que suposen aquests tipus d'addiccions no de robatori de temps lliure, d'oci, sinó de robatori de temps de formació i, per suposat, d'ascens social i de progrés, i de tenir un millor futur. Jo crec que hauríem de considerar això com un element també que podria afectar el rendiment escolar i l'abandonament escolar. Crec que ens hauríem de posar a mirar aquests dos fenòmens.

I després s'ha referit al fons d'emergència. Jo consider que és molt important aquest fons, perquè sí que els serveis socials vostè ha dit que no estigmatitzen la sol·licitud de les ajudes als serveis socials, però la no assistència a activitats complementàries dins la jornada lectiva sí que estigmatitza, perquè tots els nins saben qui hi pot anar, i el que no hi va, per què no hi va, i això sí que estigmatitza i això sí que és un tema que de qualque manera vulnera encara més la situació de desigualtat dels infants.

I quant a les dades de pobresa és vera que podem qüestions les mostres que treu EAPN, però jo tenc una mostra aquí que vaig llegir l'altre dia a un mitjà de comunicació, i crec que pot ser un indicador; diu el Montepió de Palma que enguany hi ha hagut un increment de la concessió de préstecs en un 10,38% en la venda de joies, en un moment en el qual l'economia va bé i en un moment... i ells diuen que quan l'economia va bé automàticament aquestes vendes de joies s'aturen i la gent no utilitza aquest recurs per complementar rendes familiars. Si nosaltres tenim aquí un increment d'un 10% de famílies que obtenen ingressos a través de la venda de les seves joies i obtenen aquests préstecs a uns moments que van bé econòmicament, això deu indicar que qualque cosa passa, i jo crec que la precarietat salarial i la precarietat laboral incideixen directament en aquest tema.

Per tant, això és una dada..., tal vegada no és una dada molt global, però sí que és significativa d'un moment econòmic i un moment que passen les famílies. Per tant, crec que hauríem de tenir en compte aquesta situació.

I en relació amb la proposició no de llei, és cert que es va aprovar aquí amb una sèrie de punts, que vostè els ha tractat, tal vegada s'hi hagués pogut incidir un poc més, però jo crec que estan tractats tots, per a mi el principal era el que tenia a veure amb el pressupost en clau d'infància i crec que s'acompleix aquest mandat del Parlament.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Podem Illes Balears Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

No afegiré molt més del que han afegit les meves companyes, simplement recordar que també la precarietat va molt lligada no sols a l'àmbit laboral, sinó també a l'habitatge i als alts preus de l'habitatge, que crec que aquí no s'ha comentat respecte d'això. I bé, són dos àmbits que hem de fer-hi front.

Res més a afegir. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Vilaret.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Moltes gràcies. Només continuar lluitant per tenir un món més just. I moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Agrair que hagi vingut. El tema del registre únic era el tema que crec que s'hi ha de fer feina perquè pot ajudar a la resta, malgrat sigui complicat. Però bé, intentar entre tots fer passes perquè la infància sigui més reconeguda a nivell pressupostari i a nivell d'actuacions de l'administració en general. Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Grup Parlamentari Mixt, Sra. Xelo Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, Sra. Santiago, gràcies per contestar, això li ho vull agrair, però per a mi 1.000 famílies són poques, perquè si comptam 4 persones per família són 4.000, si tenim 30.000 persones en risc d'exclusió social, en queden 26.000 que estan..., perquè amb

el que se'ls dona no se'ls treu de pobres, vostè mateixa ho ha dit. Per tant, és poc.

Quant als pisos on han estat mesclats nins de protecció i judicials, com vostè diu, no és el lloc ni el moment, ni a més per la Llei de protecció de dades, no li puc donar les dades, però li podria dir casos de l'estiu. Per tant, sí que hi ha hagut casos, segurament no és el comú, perquè ja li dic, però que hi ha hagut casos, hi ha hagut casos. I si vol a un altre moment ho parlem.

I quant a la convocatòria, sense entrar en polèmiques, ho sent molt, que la que li varen donar a vostè no és la mateixa que a mi, que diu "compareixença Fina Santiago, amb l'objectiu de donar seguiment a la PNL registrada el passat 2 de novembre". Per tant, aquí hi ha hagut una confusió i ara m'he adonat que no era jo la que estava confosa. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, només donar les gràcies a la Sra. Consellera i al seu equip, la Sra. Fernández, ha hagut de sortir perquè tenia un acte i ha excusat la seva presència. I per tant, agrair l'explicació. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

I Sr. Josep Castells per part del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

No intervindrè. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara és el torn de contrarèplica de la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Bé, gràcies per les seves intervencions. Estic d'acord Sra. Obrador que les addiccions no només són de substàncies, entre altres coses jo he comentat el tema de l'ús abusiu de les noves tecnologies, n'és un clarament, i després també els jocs i altres coses. Una de les coses que a mi m'indigna, que mirant un partit de futbol o qualsevol cosa esportiva a les 7 i a les 8, es promogui a través de la televisió pública el tema dels jocs, és que em sembla un escàndol. I són coses que, bé, des del Parlament s'ha de legislar i s'ha de posar amb això perquè és una forma que t'entra pels ulls de forma molt massiva a més aquests tipus de coses.

De totes formes des de la comunitat autònoma també s'ha fet la plataforma d'oci de qualitat per evitar el consum

d'alcohol entre els més joves, entre adolescents, perquè està clar que hi ha una escalada..., es manté l'escalada en totes les investigacions que comencen per alcohol i després poden continuar cap a altres tipus de substàncies.

Al fons d'emergència li donam molta importància i el mantenim, vull dir que és vera que l'any 2015 vàrem pensar en un fons d'emergència per a situacions d'emergència en aquest sentit, que fossin quasi pensàvem tots en menjadors escolars, i ha anat evolucionant, però ha estat molt positiu i el mantendrem, vull dir que és un fons que es manté, són petites quantitats que tenen els centres escolars i funcionen molt bé.

Iestic d'acord amb el que ha comentat tant la representant de Podemos, com la representant socialista, vull dir que la lluita contra la pobresa no pot ser de serveis socials, és una política econòmica, insistesc, política impositiva, política laboral, lluitar contra la precarietat. A la nostra comunitat autònoma tenim uns lloguers molts alts que fan que la qualitat de vida sigui molt dura, que no sigui bona i el treball sobretot en precari que tenim i els sous més baixos de l'Estat. Vull dir que nosaltres tenim l'economia en aquest sentit més excloent que altres economies d'altres comunitats autònomes.

Dir-li a la Sra. Xelo Huertas que estic d'acord amb vostè, que el risc d'exclusió és alt, però les famílies que estan..., quan parlem de risc d'exclusió no només parlem de les famílies de renda social, una família que cobra 900 euros i són cinc, és un risc d'exclusió i està cobrant un sou, i això és un risc d'exclusió. I el principal problema de la nostra comunitat autònoma són els sous baixos. I un dels principals problemes, per això puntuam molt alt també en pobresa, és que tenim les pensions més baixes, per tant, tenim els sous baixos i tenim les pensions més baixes. Jo el que vull dir és que no tots aquests que estan dins l'estadística dels pobres, són susceptibles de cobrar renda social, perquè tenensous de 900 euros, son pare o la mare. I efectivament, és un sou baix per cobrir les necessitats bàsiques, però no vendran a renda social, nosaltres no podem estar per sobre del salari mínim, perquè això seria mesclar dos sistemes que no estan pensats per a aquests motius.

I és vera que hi ha nins de protecció a centres de mesures judicials, perquè tenim nins del sistema de protecció que han comès delictes i que el jutge els envia a un centre de protecció, d'aquests casos n'hi ha, però amb una ordre judicial, no és per un criteri tècnic. Són nins que enlloc d'estar amb son pare i sa mare són al sistema de protecció, cometen un delicte i el jutge els envia al sistema de mesures judicials. Però no és una decisió tècnica, és una mesura d'un jutge.

Bé, gràcies per la seva atenció i fins una altra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada acabat el debat, volem agrair la presència de la Fina Santiago i Rodríguez i dels seus acompanyants.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS